

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobce: **D. F.**
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Lecnínová 3033/7, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2021, č. j. JMK 71350/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. V projednávané věci jde o posouzení včasnosti podaného odvolání.
- 2. Magistrát města Brna žalobci dne 9. 6. 2020 oznámil dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu v důsledku jeho pozbytí podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále

těž „zákon č. 361/2000 Sb.“). Uvedených 12 bodů dosáhl žalobce ke dni 6. 6. 2020. Žalobce podal proti všem záznamům bodů námitky, které Magistrát města Brna zamítl jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 4. 2. 2021, č. j. MMB/0058982/2021 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

3. Odvolání žalobce zamítl žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím pro opožděnost.

II. Argumentace žalobce

4. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost, je nezákonné a trpí vadami představujícími podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem.
5. Odvolání proti rozhodnutí o námitkách podal prostřednictvím datové schránky, přičemž k odeslání datové zprávy došlo tak, že datová schránka byla načtena v advokátním programu Praetor ze systému ARES podle IČO patřícího Statutárnímu městu Brno nebo Magistrátu města Brna. Odvolání tak bylo doručeno do datové schránky organizační jednotky Magistrátu města Brna. Jedná se tak o odvolání řádné a včasné. To, že datová zpráva byla doručena do schránky Městské policie Brno, není podle žalobce rozhodné. Rovněž tuto datovou schránku je nutné považovat za datovou schránku Statutárního města Brna. Jedná se o jeden subjekt veřejné správy, a tedy i o jednoho adresáta. Z pohledu teorie správního práva není Městská policie Brno samostatným subjektem veřejné správy.
6. Výklad žalovaného považuje žalobce za přepjatě formalistický a protiústavní. Systém Praetor je renomovaný a prověřený advokátní software, jenž fúzoval se společností Wolters Kluwer. Data v něm obsažená jsou čerpána z registru ARES, který je spravován Ministerstvem financí. K danému žalobce navrhl výslech pana R. (zaměstnance společnosti Praetor), provedení dotazu na společnost ARES s.r.o. a Ministerstvo financí, případně výslech jejich zaměstnanců.
7. Dále žalobce k věci samé uvádí, že příkazové bloky č. B1042573 a č. C1146440 neobsahují zákonné náležitosti a údaje v nich jsou nečitelné. Těmito skutečnostmi se správní orgán I. stupně nezabýval, což má za následek nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.
8. Na základě výše uvedeného navrhl zrušit napadené rozhodnutí, včetně jemu předcházejícího rozhodnutí o námitkách.

III. Argumentace žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Napadené rozhodnutí považuje za správné, odůvodněné a plně přezkoumatelné.
10. Trvá na opožděnosti podaného odvolání. Je irrelevantní, jakým způsobem žalobce vyhledal konkrétní datovou schránku. I dobrá víra v soukromý software nemůže jakkoliv změnit jeho pochybení. Statutární město Brno, resp. Magistrát města Brna (jakožto správní orgán I. stupně) není identickým správním subjektem s Městskou policií Brno. Tyto subjekty mají odlišnou datovou schránku, přičemž skutečnost, že sdílí totéž IČO, není podstatná. Žalobce byl v závěru rozhodnutí o námitkách poučen o možnosti podat odvolání, včetně poučení o lhůtě a subjektu, k němuž se odvolání podává. Seznam držitelů datových schránek spravovaný Ministerstvem vnitra ČR je volně dostupný na webových stránkách www.mojedatovaschranka.cz. IČO není doručovací adresou. Je tak zcela nepodstatné, že žalobce použil ARES k vyhledání správního orgánu I. stupně. Argumentaci žalobce

považuje za účelovou. Příslušnému správnímu orgánu nebylo toto odvolání v zákonné lhůtě ani předáno.

11. Námitky vůči konkrétním příkazovým blokům nesouvisí s předmětem žaloby. Ta totiž směřuje proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání pro opožděnost. V něm se žalovaný věcí samou nezabýval. Nad rámec ale uvádí, že příkazové bloky žádné nejasnosti neobsahují, proto by ani argumentace žalobce nemohla obstát.

IV. Posouzení věci soudem

12. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání v souladu s § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního („s. ř. s.“).
13. Dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
14. Na úvod soud uvádí, že soudní přezkum rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost je možný, avšak pouze v otázce, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv, respektive zda byl žalobce na svém právu na odvolací přezkum prvostupňového rozhodnutí zkrácen. Takové rozhodnutí má totiž pro žalobce i hmotněprávní dosah, neboť je mu tím znemožněno otevřít otázku zákonnosti meritorního rozhodnutí správního orgánu I. stupně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2005, č. j. 4 As 59/2004-66). Není však možné věnovat se námitce věcné nesprávnosti, resp. nezákonnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-111). Soud tak není v tomto případě oprávněn zabývat se námitkami žalobce směřujícími do samotných příkazových bloků, respektive hodnotit, zda tyto bloky jsou způsobilé k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče.
15. Nejprve se soud zabýval otázkou, zda je napadené rozhodnutí způsobilé soudního přezkumu. Případná nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí (ať už pro jeho nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů) by totiž byla vadou natolik závažnou, k níž by soud byl povinen přihlížet z úřední povinnosti (*ex officio*) a pro kterou by muselo být rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35). Dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je srozumitelné, vnitřně strukturované a dostatečně odůvodněné. Žalovaný podrobně vysvětlil, proč bylo předmětné odvolání podáno opožděně a proč aplikoval jednotlivá zákonná ustanovení způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. Námitku nepřezkoumatelnosti tak soud neshledal důvodnou.
16. Dále se soud věnoval včasnosti podaného odvolání.
17. Podle § 37 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, „*se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.*“ O k tomu doplňuje, že „*v daném ohledu je klíčové, že podání je učiněno teprve dnem, kdy tomuto orgánu došlo*“ (POTĚŠIL, L., HEJČ, D., RIGEL, F., MAREK, D. Správní řád. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 236.)
18. Podle § 86 odst. 1 zákona správního řádu, se „*odvolání podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.*“
19. Z § 40 odst. 1 písm. f) správního řádu plyne, že „*pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo*

zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.“

20. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále též „zákon o elektronických úkonech“), *„datovou schránku orgánu veřejné moci zřídí Ministerstvo vnitra bezplatně orgánu veřejné moci, a to bezodkladně po jeho vzniku a v případě, že orgán veřejné moci vzniká zápisem do evidence podle jiného právního předpisu, bezodkladně po jeho zápisu do rejstříku orgánů veřejné moci a soukromoprávních uživatelů údajů.“* (odst. 1). *„Další datové schránky orgánu veřejné moci zřídí ministerstvo orgánu veřejné moci bezplatně na žádost tohoto orgánu do 3 pracovních dnů ode dne podání žádosti. Datová schránka podle předchozí věty se zřizuje zejména pro potřebu vnitřní organizační jednotky orgánu veřejné moci nebo výkonu konkrétní agendy nebo činnosti orgánu veřejné moci (§ 6 odst. 2 zákona o elektronických úkonech). Podle § 6 odst. 5 zákona o elektronických úkonech se orgánu veřejné moci zřizuje pouze datová schránka orgánu veřejné moci.“* Zvláštní úpravu, jenž by se týkala pravidel pro doručování do fakultativně zřízené datové schránky orgánu veřejné moci tento zákon neobsahuje. Taktéž neobsahuje ani pravidla ve vztahu k doručování mezi datovými schránkami zřízenými podle § 6 odst. 1 a odst. 2 tohoto zákona.
21. Podle § 18 odst. 1 zákona o elektronických úkonech může *„fyzická osoba, podnikající fyzická osoba a právnická osoba provádět úkon vůči orgánu veřejné moci, má-li zpřístupněnu svou datovou schránku a umožňuje-li to povaha tohoto úkonu, prostřednictvím datové schránky.“*
22. Mezi účastníky není sporné, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci doručeno dne 9. 2. 2021 (viz č. 1. 49 spisu správního orgánu I. stupně). Poslední den lhůty k podání odvolání tak připadl na 24. 2. 2021. Ze správního spisu je dále zřejmé, že žalobce odvolání dodal do datové schránky Městská policie Brno (Statutární město Brno), ID scedv36, dne 22. 2. 2021 v 16:20 hodin. Následně dne 12. 4. 2021 podal odvolání opětovně, tentokrát již u Magistrátu města Brna.
23. Podstatou nyní projednávané věci je posoudit, zda žalobce řádně a včas doručil odvolání místně a věcně příslušnému orgánu v souladu s § 86 odst. 1 správního řádu.
24. Soud se nejprve zabýval správností poučení obsaženého v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž dospěl k závěru o jeho formální správnosti. V souladu s § 68 odst. 5 správního řádu předmětné poučení obsahovalo jak poučení o možnosti podat proti předmětnému rozhodnutí odvolání, tak údaj o délce odvolací lhůty (patnáct dnů), včetně údaje, jak se lhůta počítá, informaci o tom, který správní orgán o odvolání rozhoduje (Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy), a v neposlední řadě také informaci, kde se odvolání podává: *odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.* Z poučení tak lze jednoznačně dovodit, že odvolání mělo být doručeno Magistrátu města Brna.
25. Žalobce namítá, že Městská policie Brno a Statutární město Brno (resp. Magistrát města Brna) tvoří jeden subjekt veřejné správy a je tak nerozhodné, že odvolání bylo doručeno do datové schránky Městské policie Brno, nikoliv do datové schránky Statutárního města Brna. Soud se však s tímto názorem žalobce neztotožnil. Je sice pravdou, Statutární město

Brno je veřejnoprávní korporací, přičemž Městská policie Brno je jejím orgánem zřízeným obecně závaznou vyhláškou č. 1/1992. Přesto však tyto subjekty nelze vzájemně zaměňovat. Pravomoci obecní policie stanoví zejména zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, a dále předmětná obecně závazná vyhláška, již byla městská policie zřízena. Skutečnost, že Městská policie Brno nedisponuje vlastním identifikačním číslem osoby přitom vychází ze skutečnosti, že právnickou osobou je pouze Statutární město Brno, nikoliv sama obecní policie. Ovšem i sama Městská policie Brno vystupuje v určitých případech jako samostatný správní orgán. Jedná se například o ukládání pokut na základě příkazových bloků, uložení napomenutí či vykázání z místa konání úkonu dle § 63 správního řádu. Tato skutečnost dokládá, že Městská policie Brno a Magistrát města Brna jsou odlišné správní orgány.

26. Soud ve svých úvahách nepřehlédl rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2022, č. j. 55 A 68/2021-25, jenž byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 10. 2022, č. j. 9 As 74/2022-19, který se zabýval doručováním do dvou různých datových schránek téhož subjektu. Dospěl však k závěru, že předmětný rozsudek není na nyní řešenou věc přílehlavý. V případě řešeném Krajským soudem v Praze žalobce poslal poslední den lhůty odvolání do datové schránky Ministerstva obrany, ID ukbwcd, Fakturace (Ministerstvo obrany), z níž bylo následující den přeposláno do datové schránky Ministerstva obrany, ID hjyaavk (zřízené podle § 6 odst. 1 zákona o elektronických úkonech). Toto odvolání bylo zamítnuto pro opožděnost. Krajský soud v Praze nicméně rozhodl, že odvolání bylo v daném případě podáno včas a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rozhodnutí uvedl, že „z hlediska účinků podání je dle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu podstatné, zda se elektronicky učiněné podání (datová zpráva) dostalo do dispozice věcně a místně příslušného správního orgánu. Není rozhodné, zda se jednalo o jiný útvar, než který je příslušný v rámci organizační struktury daného správního orgánu.“ Žalovaný přitom nezpochybňoval, že podání mělo být učiněno prostřednictvím datové schránky Ministerstva obrany. Závěry krajského soudu následně potvrdil i Nejvyšší správní soud.
27. V nyní řešeném případě je však situace značně odlišná, neboť odvolání nebylo doručeno témuž subjektu, ale odlišnému správnímu orgánu. Odvolání mělo být podáno u Magistrátu města Brna, tedy v případě zvolení elektronického podání, mělo být doručeno do datové schránky Statutárního města Brna. Bylo však doručeno do datové schránky Městské policie Brno, která v daném případě nebyla věcně příslušná k projednání předmětného odvolání. Při výkladu užitého žalobcem, že je rozhodující, že odvolání bylo podáno k subjektu majícímu stejné IČO, by *ab absurdum* bylo možné učinit podání u kteréhokoliv orgánu zřízeného určitým územně samosprávným celkem, kterých v případě větších územně samosprávných celků mohou být desítky či stovky. Takový výklad se soudu jeví jako neudržitelný.
28. Není rozhodné, že právní zástupce žalobce využil k vyhledání identifikátoru (tzv. ID) datové schránky správního orgánu systém Praetor, který provozuje společnost Wolters Kluwer, jenž je právnickou osobou soukromoprávní povahy. Správnou datovou schránku příslušného správního orgánu je možné spolehlivě vyhledat ve veřejně přístupném seznamu držitelů datových stránek (www.mojedatovaschranka.cz), jehož správcem je Ministerstvo vnitra České republiky, které je přímým vykonavatelem veřejné správy. Taktéž je identifikátor datové schránky Statutárního města Brna uveden na webových stránkách města. Není tedy pravdou, že by po žalobci byla vyžadována jakákoliv

“detektivní činnost“ za účelem zjištění správné datové schránky. Mimo to, je pouze na žalobci, jakou kvalifikovanou formu podání zvolí. Zástupce žalobce je navíc právním profesionálem, u něhož lze předpokládat, že mu nebude činit problém vyhledat správného adresáta datové zprávy. Navíc z doručenky (viz č. 1. 54 správního spisu) je na první pohled seznatelné, že adresátem odvolání z 22. 2. 2021 byla Městská policie Brno, nikoliv Magistrát města Brna (resp. Statutární město Brno). Již při zběžné kontrole doručenky tak mohl být chybný výběr adresáta odvolání odhalen.

29. Námitky vůči porušení povinnosti plynoucí z § 12 správního řádu žalobce neuplatil, proto se touto otázkou soud nezabýval.
30. Žalobce v podané žalobě navrhl provedení svědecké výpovědi pana Š. R. (zaměstnance společnosti Praetor Systems) a dotaz na společnost ARES s. r. o., Ministerstvo financí, resp. výslech jejich zaměstnanců a provedení důkazu doručenkou. K tomu soud uvádí, že doručenka je součástí správního spisu, přičemž obsahem správního spisu se ve správním soudnictví zpravidla nedokazuje. Zbýlé navržené důkazy soud zamítl pro nadbytečnost, neboť nejsou způsobilé vyvrátit závěr o opožděnosti podaného odvolání, tedy nedisponují vypovídací potencí. K posouzení důvodnosti podané žaloby postačuje spisový materiál předložený žalovaným.
31. Námitky tak nejsou důvodné.

VI. Závěr a náklady řízení

32. Na základě výše uvedených skutečností soud žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
34. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se žalovanému v řízení náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. ledna 2023

Mgr. Milan Procházka

předseda senátu